

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 15 kwietnia 1971 r.

Nr 21

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

137 — nr 66 z dnia 2 kwietnia 1971 r. w sprawie kontraktacji zbóż 241

ZARZĄDZENIA:

138 — Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 9 lutego 1971 r. w sprawie ustalenia wzoru odznaki „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego” 242

139 — Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 6 kwietnia 1971 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w razie wystawienia wynalazku lub wzoru na wystawie „Elektronika czynnikiem postępu w gospodarce narodowej” w Muzeum Techniki Naczelnej Organizacji Technicznej NOT w Warszawie albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na tej wystawie w roku 1971 245

OBWIESZCZENIE

140 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 19 marca 1971 r. w sprawie ustanowienia Polskich Norm (PN) 245

137

UCHWAŁA Nr 66 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 kwietnia 1971 r.

w sprawie kontraktacji zbóż.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Indywidualnym gospodarstwom rolnym, rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, kółkom rolniczym oraz zespołom uprawowym, które zakontraktują pod uprawę zbóż konsumpcyjnych co najmniej 20% obszaru gruntów ornych gospodarstwa i wykonają ustalone w umowie minimum dostawy, przysługuje premia w gotówce w wysokości 50 zł za każde 100 kg zboża sprzedanego ponad ilości wynikające z minimum dostawy przypadającej z 20% obszaru gruntów ornych gospodarstwa.

2. Do obszaru gruntów ornych gospodarstw rolnych wlicza się grunty własne, grunty dzierżawione, jak również grunty Państwowego Funduszu Ziemi i inne, będące w zagospodarowaniu lub użytkowaniu — zarejestrowane w urzędowej ewidencji gruntów.

3. Minimum sprzedaży zbóż z 1 zakontraktowanego hektara ustala się na podstawie wskaźnika bonitacji gruntów ornych w gospodarstwie:

1) dla gospodarstw o wskaźniku bonitacji powyżej 1,1 — minimum sprzedaży zboża wynosi	— 15 q/ha,
2) dla gospodarstw o wskaźniku bonitacji powyżej 1 do 1,1 — minimum sprzedaży zboża wynosi	— 12 q/ha,
3) dla gospodarstw o wskaźniku bonitacji powyżej 0,8 do 1,0 — minimum sprzedaży zboża wynosi	— 10 q/ha,
4) dla gospodarstw o wskaźniku bonitacji 0,8 i poniżej — minimum sprzedaży zboża wynosi	— 8 q/ha.

4. Wskaźnik bonitacji (ust. 3) oblicza się dzieląc liczbę hektarów przeliczeniowych przez liczbę hektarów fizycznych gruntów ornych gospodarstw.

5. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Spożywczego i Skupu może w uzasadnionych wypadkach obniżyć ustalone minimum sprzedaży (ust. 3) w poszczególnych rejonach kraju.

6. Minimum sprzedaży gryki z 1 zakontraktowanego hektara ustala się w wysokości 6 q.

§ 2. 1. Producenci kontraktujący jęczmień browarny mogą zaliczać sprzedane ponad minimum (§ 1 ust. 3) ilości jęczmienia browarnego na poczet wykonania obowiązkowych dostaw. Jęczmień ten producenci mogą dostarczać na poczet obowiązkowych dostaw przed wykonaniem umowy kontraktacji zbóż, z tym jednak że nie zwalnia to ich z obowiązku pełnego wykonania tej umowy.

2. Za sprzedane ilości jęczmienia browarnego zaliczane na poczet obowiązkowych dostaw (ust. 1) nie przysługuje premia, o której mowa w § 1 ust. 1.

3. Producentom kontraktującym grykę przysługiwać będą, niezależnie od uprawnień wynikających z dotychczasowych warunków kontraktacji tej uprawy, przywileje stosowane w kontraktacji zbóż, przewidziane w niniejszej uchwale, z tym że za ilości gryki dostarczonej jako zamiennik na poczet obowiązkowych dostaw zbóż nie będzie przysługiwać premia 50-złotowa, o której mowa w § 1 ust. 1.

§ 3. 1. Producenci kontraktujący zboże mają prawo zakupu nawozów mineralnych na warunkach bezprocentowego kredytu towarowego. Wysokość kredytu towarowego ustalana będzie w granicach wartości nawozów przysługujących z tytułu zawartej umowy kontraktacyjnej.

2. Jeżeli nawozy mineralne przysługujące producentowi z tytułu umowy kontraktacyjnej w ramach bezprocentowego kredytu towarowego są sprzedawane w pełnych workach pakowanych fabrycznie i z tego tytułu powstanie nadwyżka w stosunku do ilości nawozów wynikającej z umowy, sumę bezprocentowego kredytu towarowego ustala się w wysokości odpowiadającej wartości nawozów zawartych w tych pełnych workach.

§ 4. 1. Producentom, którzy wywiążą się z zawartych umów kontraktacji zbóż, przysługuje bonifikata od cen nawozów mineralnych w wysokości 40%, niezależnie od sezonowych obniżek cen na nawozy.

2. Bonifikatą od cen (ust. 1) objęte będą nawozy zakupione przez producenta zarówno w ramach bezprocentowego kredytu towarowego (§ 3), jak i za gotówkę.

§ 5. 1. Gminne spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” zobowiązane są do zorganizowania odbioru i nieodpłatnego transportu zbóż bezpośrednio od producentów, którzy zgłoszą jednorazową sprzedaż co najmniej 3 ton zboża ze swego gospodarstwa w ramach kontraktacji i obowiązkowych dostaw.

2. Koszty związane z transportem zbóż bezpośrednio od producentów (ust. 1) będą refundowane gminnym spółdzielniom zrzeszonym w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” przez przedsiębiorstwa podległe Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”.

§ 6. Minister Finansów zapewni dla spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”:

- 1) bezprocentowy kredyt bankowy na sprzedaż nawozów mineralnych producentom kontraktującym zboże,
- 2) środki finansowe z budżetu Państwa na wyrównanie bonifikat od cen nawozów udzielanych producentom z tytułu kontraktacji zbóż (§ 4).

§ 7. 1. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 379 Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1966 r. w sprawie kontraktacji zbóż, z wyjątkiem § 11, zmieniona uchwałami nr 253 z dnia 12 sierpnia 1968 r., nr 182 z dnia 1 października 1969 r. oraz nr 115 z dnia 28 lipca 1970 r.,
- 2) uchwała nr 232 Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1968 r. w sprawie poprawy warunków kontraktacji gryki.

2. Przepisy uchwał wymienionych w ust. 1 zachowują jednak moc w stosunku do kontraktacji zbóż ze zbiorów od 1971 r. włącznie.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Rolnictwa, Finansów, Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Prezesowi Zarządu Głównego Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do kontraktacji zbóż ze zbiorów od 1972 r. począwszy.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

138

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 9 lutego 1971 r.

w sprawie ustalenia wzoru odznaki „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego”.

Na podstawie § 7 uchwały nr 7 Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1971 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego” (Monitor Polski Nr 5, poz. 29) w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego, Odzieżowego i Skórzanego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Odznaka „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego” jest odznaką w kształcie koła o średnicy 27 mm, koloru srebrnego dla odznaki srebrnej, złotego dla odznaki złotej. Na licowej stronie odznaki znajduje się po wewnętrznym obwodzie koła napis „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego”. W wewnętrznym mniejszym kole znajduje się rysunek skóry z wkomponowanymi elementami czółenka i igły z nitką. Odznaka zawieszona jest na metalowej baretce z agrafką, koloru odpowiadającego randze odznaczenia w kształcie prostokąta o wymiarach 25 × 7 mm, z rysunkiem liści laurowych symetrycznie umieszczonych na płaszczyźnie baretki. Na odwrocie odznaki umieszczony jest napis w trzech centralnie rozmieszczonych wierszach „Ministerstwo Przemysłu Lekkiego”.

2. Wzór odznaki stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia.

3. Wraz z odznaką wręcza się odznaczonemu legitymację, stwierdzającą nadanie odznaki, według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 2. 1. Odznaka może być przyznana wieloletniemu pracownikowi resortu przemysłu lekkiego, który oprócz spełnienia warunków wynikających z § 4 i co najmniej jednego

z wymagań określonych § 3 odpowiada następującym warunkom ogólnym:

- 1) wykazuje dobrą znajomość swej pracy oraz pogłębia swoje wiadomości fachowe,
- 2) wyróżnia się dbałością o majątek społeczny oraz nienaganie spełnia zleczone mu obowiązki,
- 3) jest zdyscyplinowany i obowiązkowy,
- 4) wykazuje wysoki poziom moralny i właściwą postawę społeczną.

2. Odznaka „Zasłużonego Pracownika Przemysłu Lekkiego” może być przyznana również innym osobom niż określone w ust. 1 — za zasługi dla przemysłu lekkiego.

§ 3. W szczególności wyróżnia się odznaką pracowników przemysłu lekkiego, którzy swoją pracą przyczyniają się do:

- 1) przedterminowego wykonania zadań produkcyjnych,
- 2) obniżenia kosztów produkcji przez racjonalizatorstwo, wynalazczość, usprawnienia, współzawodnictwo, wprowadzanie postępu technicznego,
- 3) podnoszenia stopnia bezpieczeństwa i higieny pracy w przedsiębiorstwie,
- 4) zapewnienia bezawaryjnej pracy maszyn i urządzeń technicznych,
- 5) rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

§ 4. 1. Odznaka srebrna „Zasłużonego Pracownika Przemysłu Lekkiego” może być przyznana pracownikowi po 10 latach, a odznaka złota po 20 latach nieprzerwanej i nienagannej pracy w resorcie przemysłu lekkiego.